Súd:	Okresný súd Prievidza
Spisová značka:	18Csp/54/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu:	3817205876
Dátum vydania rozhodnutia:	02. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Zuzana Kotríková
ECLI:	ECLI:SK:OSPD:2018:3817205876.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Zuzanou Kotríkovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Bratislava, Pajštúnska č. 5, IČO 35 724 803, právne zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. Bratislava, Pajštúnska č. 5, IČO 36 613 843, proti žalovanému: K. Cíger, narodený XX.X.XXXX, trvale bytom B. K. XXX/XX, XXX XX Z. G., občan SR, o zaplatenie 458,93 EUR s príslušenstvom takto

r o z h o d o l :

I. Súd žalobu z a m i e t a.
II. Žalovaný n e m á voči žalobcovi n á r o k na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1.Žalobca sa žalobou, doručenou súdu dňa 30.03.2017 domáhal proti žalovanému zaplatenia sumy 458,93 EUR s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 427,- EUR od 24.10.2015 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 23.10.2015 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa a.s. a žalobcom postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 27.11.2013 Zmluvu č. XXXXXXXXXX, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky. Na základe zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky, kde podmienky ich čerpania ako aj podmienky splácania, podmienky pri neplnení zmluvných povinností boli upravené jednak v zmluve aj vo Všeobecných obchodných podmienkach. Zmluva obsahuje všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 až 507 Obchodného zákonníka. Ku dňu podstúpenia pohľadávka predstavovala sumu 458,93 EUR a pozostáva z istiny 427,- EUR, z riadneho úroku 0,- eur, z úroku z omeškania 31,93 EUR, žalovaný po postúpení pohľadávky nevykonal žiadnu úhradu.

2. Žalobca žalobu doplnil podaním z 06.09.2017, v ktorom uviedol, že suma 458,93 EUR predstavuje rozdiel debetných a kreditných operácií, pričom debetné operácie predstavujú výber v hotovosti v bankomate 290,- EUR a bezhotovostnú platbu kartou 10,- EUR, tiež poplatky vo výške 155,- EUR za vedenie účtu, za vyhotovenie výpisu, za kartovú operáciu, celkom súčet debetných operácií predstavuje sumu 455,- EUR, kreditné operácie sumu 28,- EUR, žalovaná suma predstavuje rozdiel týchto súm plus úrok z omeškania vo výške 31,93 EUR ako debetný úrok z omeškania z nepovoleného prečerpania.

3. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril, žaloba mu bola s ostatnými súdnymi písomnosťami riadne doručená dňom 02.06.2017, predvolanie na pojednávanie dňa 02.02.2018 žalovaný prevzal 11.12.2017.

4. Žalobca sa z neúčasti na pojednávaní ospravedlnil podaním z 25.01.2018, keď v záujme hospodárnosti konania súhlasil s rozhodnutím v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, nedostavil sa ani žalovaný, ktorý neospravedlnil svoju neúčasť na pojednávaní, súd preto pojednával v neprítomnosti strán sporu podľa § 180 CSP.

5. Súd vykonal vo veci dokazovanie a to oboznámením sa s listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah spisu a to najmä so žalobou, Návrhom na uzatvorenie Zmluvy o Kreditnej karte, Návrhom na uzatvorenie dodatku k Zmluve o Kreditnej karte, Prijatím návrhu na uzatvorenie Zmluvy o Kreditnej karte, Obchodnými podmienkami pre kreditné karty, Dohodou o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach, Oznámením o postúpení pohľadávky, Zmluvou o postúpení pohľadávok, prílohou č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok, výzvou žalobcu k úhrade, Pokusom o zmier, odpoveďou žalobcu, prehľadom transakcií, ospravedlnením neúčasti a ostatným obsahom súdneho spisu sp. zn. 18Csp/54/2017.

6. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil tento skutkový stav:

- Slovenská sporiteľňa, a. s. a žalovaný uzavreli dňa 27.11.2013 Zmluvu o Kreditnej karte spolu s dojednanými podmienkami. Návrh na uzatvorenie Zmluvy o Kreditnej karte zo dňa 30.10.2013 bol prijatý Slovenskou sporiteľňou, a.s. podľa č.l. 8. Bol dohodnutý celkový úverový rámec 300,- EUR. Podľa prehľadu transakcií žalovaného za obdobie od 1.1.2000 do 28.08.2017 žalovaný čerpal výberom v hotovosti sumu 290,- EUR a bezhotovostnou platbou kartou sumu 10,- EUR, kreditné operácie realizoval v objeme spolu 28,- EUR, naposledy v sume 10,- EUR 22.04.2014.

- Listom zo dňa 30.10.2015 oznámila Slovenská sporiteľňa žalovanému, že postupuje svoju pohľadávku z úverového účtu XXXXXXXXXX žalobcovi. Žalobca zároveň doložil Zmluvu o postúpení pohľadávok vrátane prílohy č. 1 (čl. 17 až 23).

- Listom zo dňa 11.11.2015 vyzval žalobca žalovaného na úhradu dlhu vo výške 553,- EUR najneskôr do 21.11.2015.

7. Po právnej stránke súd žalobu posúdil podľa ustanovení týchto zákonov:

-Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Obchodný zákonník“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

-Podľa § 524 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“), veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

-Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení neskorších predpisov, v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (ďalej len „zákon o bankách“), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

-Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

8.Vykonaným dokazovaním má súd preukázané, že v prejednávanej veci sa žalobca ako postupník domáha voči žalovanému zaplatenia sumy 458,93 EUR s príslušenstvom, pričom ide o pohľadávku,

ktorú mal nadobudnúť na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 23.10.2015 od postupcu, právneho predchodcu žalobcu, Slovenskej sporiteľne a.s. (v texte uvádzané aj ako SLSP, a.s.), IČO: 00 151 653, ktorá je bankou. Zmluvu o postúpení pohľadávky z 23.10.2015 žalobca do konania predložil rovnako ako ním označené oznámenie o postúpení pohľadávky. Pohľadávka vznikla na základe zmluvy o Kreditnej karte, uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalobcu, Slovenskou sporiteľňou a.s., IČO: 00 151 653 a žalovaným podľa zákona o spotrebiteľských úveroch v spojení s Obchodným a Občianskym zákonníkom. Súd sa v prvom rade zaoberal otázkou aktívnej vecnej legitimácie žalobcu, pričom v tejto súvislosti poznamenáva, že súd vecnú legitimáciu skúma vždy aj bez návrhu a to aj v prípade, že ju žiadna zo strán sporu nenamietala. Aktívnou vecnou legitimáciou sa pritom rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmavanie vecnej legitimácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobca nie je aktívne legitimovaný na podanie tejto žaloby, nakoľko súdu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia túto svoju aktívnu vecnú legitimáciu v spore nepreukázal. Dňa 23.10.2015 SLSP, a.s. predmetnú pohľadávku postúpila na žalobcu, v čase jej postúpenia však predmetná pohľadávka nebola spôsobilá na postúpenie v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z., keď žalobca nepreukázal, že právny predchodca žalobcu písomne žalovaného vyzval, po tom čo bol nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní s plnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke na úhradu dlžnej sumy. Podľa zákona o bankách banka môže pohľadávku žalovaného postúpiť inému subjektu iba v prípade, že postupovaná pohľadávka je už splatnou, za predpokladu už vyššie spomínanej realizovanej písomnej výzvy banky a pretrvávajúceho omeškania žalovaného po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Uvedené predpoklady sú zákonnými predpokladmi pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky.

9.Právna úprava postúpenia pohľadávky je všeobecne upravená v § 524 Občianskeho zákonníka a spočíva v tom, že do existujúceho záväzku namiesto doterajšieho veriteľa (postupcu) vstúpi nový veriteľ (postupník) na základe zmluvy uzatvorenej medzi nimi. Postúpením pohľadávky teda dochádza k zmene v osobe veriteľa tak, že novým veriteľom sa stane postupník a nadobúda pohľadávku s príslušenstvom a právami s ňou spojenými. Pri tzv. bankových úveroch, kde postupcom je banka, je zároveň pre platné postúpenie pohľadávky nutné dodržať podmienky stanovené v ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, ktoré je špeciálnou úpravou voči všeobecnej úprave postúpenia pohľadávok. Podľa prvej vety § 92 ods. 8 zákona o bankách, možno pohľadávku banky aj bez súhlasu dlžníka postúpiť inej osobe (aj osobe, ktorá nie je bankou) v prípade, ak dlžník mešká napriek písomnej výzve banky s čo i len časťou svojho záväzku najmenej 90 dní. Podľa druhej vety § 92 ods. 8 zákona o bankách banka nemôže postúpiť pohľadávku bez súhlasu dlžníka, ak dlžník pred postúpením pohľadávky uhradil banke omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva, ibaže by súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke presiahol jeden rok (druhá veta za bodkočiarkou). Z predmetného ustanovenia zároveň vyplýva, že postúpené môžu byť iba splatné pohľadávky a nie pohľadávky, ktorých splatnosť nastane až po postúpení pohľadávky.

10.Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách teda môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už splatnou a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy banky a nepretržitého omeškania dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky (s odkazom napríklad na uznesenie Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co/119/2013 zo dňa 29. 05. 2014). Banka je teda oprávnená postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník aktuálne napriek písomnej výzve banky v omeškaní viac ako 90 kalendárnych dní.

11.V konaní bolo žalobcom tvrdené, že dňa 23.10.2015 bola uzatvorená zmluva o postúpení pohľadávok medzi postupcom Slovenskou sporiteľňou a.s., IČO: 00 151 653 a žalobcom ako postupníkom, ktorej predmetom malo byť aj postúpenie pohľadávky voči žalovanému. Žalobca nepreukázal, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky, pretože nepreukázal splnenie podmienok citovaných v § 92 ods. 8 Zák.č. 483/2001 Z.z. o bankách, preto súd dospel k záveru, že postúpenie pohľadávky uplatnenej touto žalobou bolo neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka a žalobca nenadobudol pohľadávku voči žalovanému. Povinnosťou žalobcu v konaní bolo svoje tvrdenia súdu preukázať, pričom neunesenie

dôkazného bremena vyvoláva v konečnom dôsledku nepriaznivý výsledok pre toho účastníka, ktorého zaťažuje dôkazné bremeno.

12. Súd riadne poučil strany sporu podľa § 154 CSP o tom, že prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. Súd dôkazy v zmysle ustanovenia § 191 CSP zhodnotil podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. S poukazom aj na § 185 CSP, ktorým bol zavedený princíp formálnej pravdy, ktorou sa rozumie to, že súd pri rozhodovaní vychádza výlučne z dôkazov, ktoré mu navrhli strany sporu. V sporovom konaní sa dôsledne uplatňuje princíp zodpovednosti strany sporu za vlastnú procesnú aktivitu, alebo pasivitu a za riadne plnenie si svojich povinností v súvislosti s vedením súdneho konania ako je zrejmé z § 150 ods. 1 CSP podľa ktorého platí, že strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu tiež s poukazom na § 153 CSP. Z vyššie uvedených dôvodov preto súd považoval zmluvu o postúpení pohľadávky v časti pohľadávky voči žalovanému za neplatnú a mal za to, že žalobca nie je v konaní aktívne vecne legitimovaným, preto súd žalobu zamietol. Na takomto závere nič nemení ani oznámenie pôvodného veriteľa dlžníkovi o tom, že postúpil pohľadávku žalobcovi, pretože takéto oznámenie nemožno považovať za relevantné (rozsudok NSSR sp. zn. 4 Obo 210/2001). Nakoľko aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu nebolo možné vyvodiť ani z iných, žalobcom predložených listín, súdu nezostávalo v tomto spore iné, ako žalobu z dôvodu nedostatku aktívnej legitimácie žalobcu zamietnuť.

13.Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

14. V zmysle v bode 13 rozsudku citovaných ustanovení, keďže žalovaný bol v konaní v celom rozsahu úspešný, patrila mu náhrada trov konania. Žalovaný však zostal v konaní nečinný, žiadne trovy konania si neuplatnil, ani mu žiadne trovy v konaní preukázateľne nevznikli, preto súd žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku j e p r í p u s t n é odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne na Okresný súd Prievidza v dvoch vyhotoveniach. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Trenčíne.

Podľa § 363 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP"), v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky; súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd; konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené; alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a podľa § 62 ods. 1 CMP aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 232 ods. 2 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.